

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

พื้นที่โครงการตั้งอยู่ในลุ่มน้ำยมตอนล่างในเขตจังหวัดพิษณุโลก และพิจิตร ในบางปีช่วงฤดูแล้ง แม่น้ำยมมีปริมาณน้ำน้อย และบางช่วงของลำน้ำแห้งขอด โดยเฉพาะในเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน ทำให้ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเพาะปลูก เกษตรกรต้องทำการสูบน้ำจากบ่อดอกหรือบ่อน้ำบาดาลระดับตื้นเป็นแหล่งน้ำเสริมใช้ในการเพาะปลูกเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ พื้นที่ตอนล่างของลุ่มน้ำยมมีสภาพภูมิประเทศไม่เอื้ออำนวยในการพัฒนาเป็นโครงการประเภทอ่างเก็บน้ำ ดังนั้นการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำโดยการก่อสร้างอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยม จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ โดยการก่อสร้างอาคารบังคับน้ำเป็นช่วง ๆ แบบขั้นบันไดเพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้น้ำได้อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งลำน้ำ

ปัจจุบันพื้นที่ลุ่มน้ำยมตอนล่างมีการก่อสร้างอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตั้งแต่อำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ลงมาถึงอำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร จำนวน 9 แห่ง โดยเป็นโครงการประเภทประตูระบายน้ำจำนวน 3 แห่ง และประเภทฝายยาง จำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย

- (1) ประตูระบายบ้านหาดสะพานจันทร์ (ประตูระบายน้ำแม่น้ำยม)
- (2) ฝายยางบ้านเกาะวังษ์เกียรติ์
- (3) ประตูระบายน้ำยางซ้าย
- (4) ฝายบ้านกง
- (5) ประตูระบายน้ำบ้านวังสะตือ
- (6) ฝายบ้านบางบัว
- (7) ฝายสามง่าม
- (8) ฝายพญาวัง
- (9) ฝายบางคลาน (ฝายยางพิจิตร)

เมื่อพิจารณาตำแหน่งอาคารบังคับน้ำตั้งแต่บริเวณด้านท้ายประตูระบายน้ำบ้านวังสะตือในเขตอำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย ลงไป พบว่า อาคารบังคับน้ำตัวแรกที่อยู่ถัดไปที่สามารถใช้งานได้ดี คือ ฝายสามง่าม ถัดลงไป คือ ฝายพญาวัง ซึ่งช่วงระยะระหว่างฝายทั้งสองแห่งประมาณ 146 กิโลเมตร มีอาคารบังคับน้ำเพียง 2 แห่ง เท่านั้น ประกอบกับเป็นโครงการประเภทฝายยาง ระดับเก็บกักของฝายทั้งสองแห่งนั้นจึงไม่สูงนัก จึงทำให้ปริมาณน้ำและระยะทางในการเก็บกักน้ำไม่เพียงพอต่อเกษตรกรผู้ใช้น้ำที่อยู่ตลอดริมฝั่งแม่น้ำยม ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการพัฒนาโครงการประเภทอาคารบังคับน้ำเพิ่มเติมในลำน้ำยม เพื่อช่วยเก็บกักน้ำในลำน้ำเพิ่มเติมเป็นช่วง ๆ สำหรับเป็นแหล่งน้ำต้นทุนให้เกษตรกรสามารถใช้น้ำได้อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งลำน้ำ ด้วยเหตุนี้ กรมชลประทานจึงได้พิจารณาก่อสร้างอาคารเก็บกักน้ำในแม่น้ำยมช่วงต่อจากประตูระบายน้ำบ้านวังสะตือลงมา จำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วย ประตูระบายน้ำท่านางงาม ประตูระบายน้ำท่าแห ประตูระบายน้ำบ้านวังจิก และประตูระบายน้ำโพธิ์ประทับช้าง โดยโครงการนี้ได้ถูกบรรจุในแผนงานบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.)

เนื่องจากโครงการประตูประบายน้ำทำนงงานตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มน้ำยม ซึ่งเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและมีแม่น้ำยมเป็นแม่น้ำสายหลักในพื้นที่ ซึ่งเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติของประเทศไทย ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 เรื่อง ขอบทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 เรื่อง การทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2543 เรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ข้อ 10 ให้มีการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment : EIA) นอกจากนี้ ยังเป็นโครงการประเภทประตูประบายน้ำกั้นแม่น้ำสายหลัก คือ แม่น้ำยม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ในลำดับที่ 35 ประตูประบายน้ำในแม่น้ำสายหลักทุกขนาดต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ในการนี้กรมชลประทาน จึงได้ดำเนินการว่าจ้าง บริษัท ศรีเอทีพี เทคโนโลยี จำกัด ศึกษาและจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตอนล่าง จังหวัดพิจิตร - พิษณุโลก 4 โครงการ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินโครงการสนองต่อการพัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำต้นทุนในการแก้ไขปัญหามลพิษทางดินในระยะยาว เพื่อการชลประทานการอุปโภคบริโภค และการพัฒนาการเกษตร ทั้งในปัจจุบันและความต้องการในอนาคต

1.2 ลำดับความเป็นมาของการจัดทำรายงาน

18 ธันวาคม 2561	กรมชลประทาน ได้ดำเนินการว่าจ้าง บริษัท ศรีเอทีพี เทคโนโลยี จำกัด ศึกษาและจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตอนล่าง จังหวัดพิจิตร - พิษณุโลก 4 โครงการ แล้วเสร็จและดำเนินการส่งรายงานต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.)
4 ตุลาคม 2562	คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ได้มีมติเห็นชอบต่อรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตอนล่าง จังหวัดพิจิตร - พิษณุโลก จำนวน 2 โครงการ คือโครงการประตูประบายน้ำทำนงงาน และโครงการประตูประบายน้ำบ้านวังจิก
11 ตุลาคม 2562	คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ได้มีมติเห็นชอบต่อรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตอนล่าง จังหวัดพิจิตร - พิษณุโลก จำนวน 2 โครงการ คือโครงการประตูประบายน้ำท่าแห และโครงการประตูประบายน้ำโพธิ์ประทับช้าง
19 กุมภาพันธ์ 2563	ประชุมครั้งที่ 1/2563 พิจารณาแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประตูประบายน้ำทำนงงาน โครงการประตูประบายน้ำท่าแห และโครงการประตูประบายน้ำบ้านวังจิก

1.2 ลำดับความเป็นมาของการจัดทำรายงาน (ต่อ)

9 กุมภาพันธ์ 2567	ประชุมครั้งที่ 1/2567 พิจารณาแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประตุน้ำท่าทางงาม โครงการประตุน้ำท่าแห และโครงการประตุน้ำโพธิ์ประทับช้าง
5 มิถุนายน 2567	ประชุมครั้งที่ 2/2567 ติดตามความก้าวหน้าผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประตุน้ำท่าทางงาม โครงการประตุน้ำท่าแห และโครงการประตุน้ำโพธิ์ประทับช้าง
5 กันยายน 2567	ประชุมครั้งที่ 3/2567 สรุปผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประตุน้ำท่าทางงาม โครงการประตุน้ำท่าแห และโครงการประตุน้ำโพธิ์ประทับช้าง

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

โครงการประตุน้ำท่าทางงาม จังหวัดพิษณุโลก มีเป้าหมายสำคัญการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อรองรับกิจกรรมการใช้น้ำต่าง ๆ ดังนี้

- (1) เพื่อเป็นแหล่งเก็บกักน้ำไว้ใช้ในการเพาะปลูกในพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง
- (2) เพื่อเป็นแหล่งเก็บกักน้ำสำหรับอุปโภค - บริโภคของประชาชน ตลอดจนถึงสัตว์เลี้ยงในฤดูแล้ง
- (3) เพื่อบรรเทาความเสียหายเนื่องจากอุทกภัย
- (4) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของราษฎรที่อยู่ในเขตพื้นที่โครงการ

1.4 วัตถุประสงค์ของรายงาน

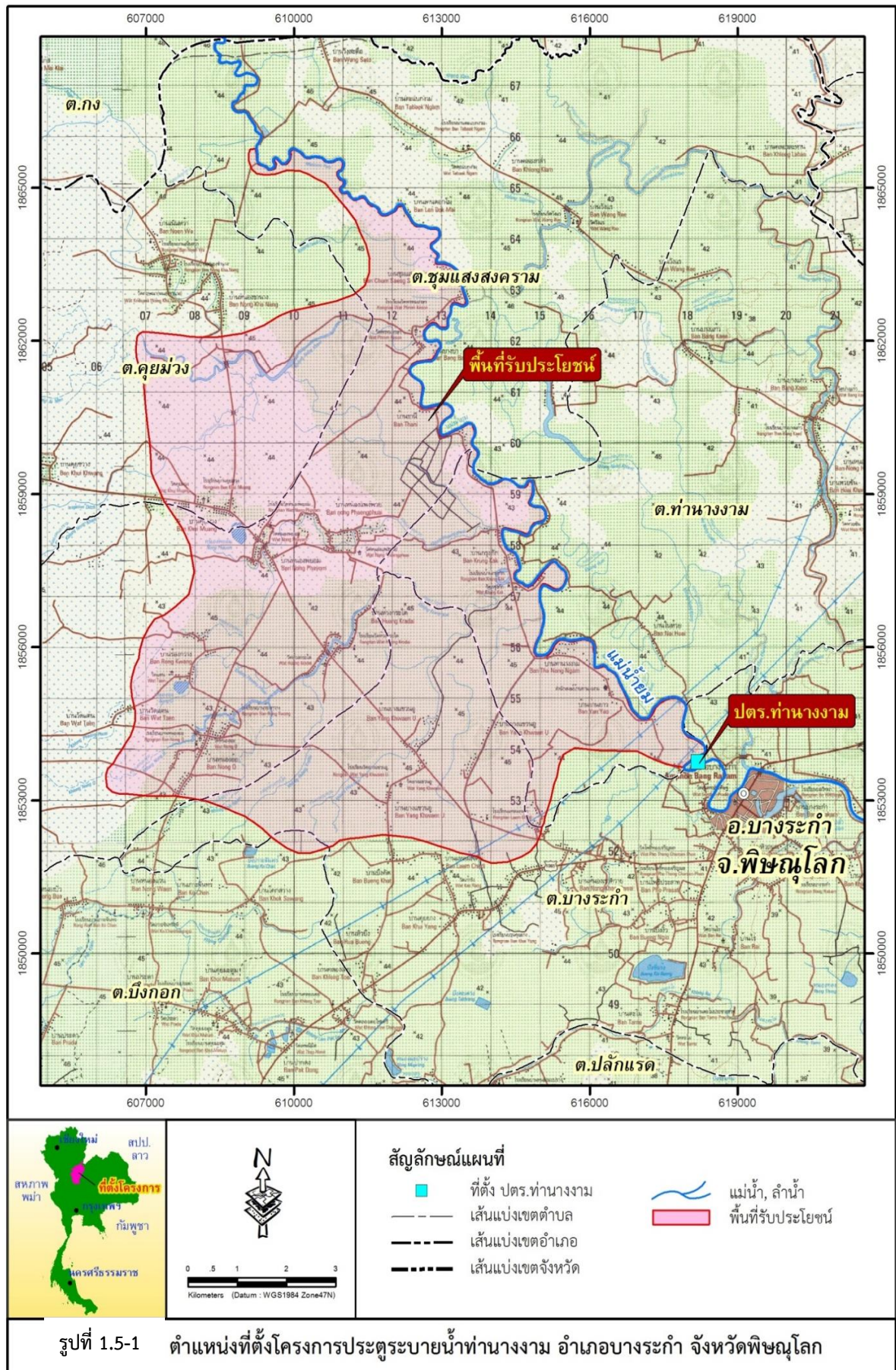
รายงานผลการปฏิบัติงานตามมาตรการปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการดำเนินงาน และประเมินผลตามแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมในประเด็นต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ทั้งใน ระยะก่อสร้าง และระยะดำเนินการโครงการ ประกอบด้วยการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) ติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการประตุน้ำท่าทางงาม จังหวัดพิษณุโลก
- 2) ติดตามการดำเนินงานของโครงการให้เป็นไปตามมาตรการป้องกันแก้ไข และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ระบุไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

1.5 รายละเอียดโครงการ

1.5.1 ที่ตั้งโครงการ

โครงการประตุน้ำท่าทางงาม มีหัวงานตั้งอยู่ที่ หมู่ 10 บ้านแท่นนางงาม ตำบลท่าทางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก พิกัด 47QPU 184-537 (5042 IV) โดยทำก่อสร้างในช่องลัด ดังรูปที่ 1.5-1

1.5.2 ลักษณะโครงการ

1.5.2.1 ลักษณะพื้นที่รับน้ำและปริมาณน้ำท่า

- พื้นที่รับน้ำฝนของประตูละบายน้ำ	18,402.3	ตารางกิโลเมตร
- ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายปี	3,295.07	ล้านลูกบาศก์เมตร
- ปริมาณน้ำหลากผ่านอาคาร (รอบ 100 ปี)	1,745.40	ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

1.5.2.2 ลักษณะเบื้องต้นของประตูละบายน้ำทำนงงาม

1) ประตูละบายน้ำ

ชนิดของประตูละบายน้ำ	ประตูบานหลักโค้ง (Radial Gate)	
ความสูงของอาคาร	14.50	เมตร
ความกว้างของอาคาร (ไม่รวมทางผ่านปลา)	72.00	เมตร
ขนาดของบานประตู		
- กว้าง	12.50	เมตร
- สูง	8.00	เมตร
จำนวนของบานประตู	5	บาน

2) ลักษณะความจุตามลำน้ำ

ระดับน้ำเก็บกัก	+39.00	เมตร (รทก.)
ระดับท้องลำน้ำ	+29.50	เมตร (รทก.)
ระดับฐานสันฝายคอนกรีต	+31.50	เมตร (รทก.)
ระดับสันบาน	+39.50	เมตร (รทก.)
ระดับหลังตอม่ออาคาร	+44.00	เมตร (รทก.)
ปริมาตรเก็บกัก	7.60	ล้านลูกบาศก์เมตร
ระยะเก็บกักตามลำน้ำในลำน้ำยม	28.75	กิโลเมตร
ความลึกฝายน้ำที่ระดับเก็บกัก	9.50	เมตร
ความยาวคันกันน้ำ		
- ฝั่งซ้าย	0.60	กิโลเมตร
- ฝั่งขวา	0.62	กิโลเมตร

3) อาคารรับน้ำและระบายน้ำบริเวณทำนบกั้นน้ำเดิม

ขนาดบานระบาย	2.4x2.4	เมตร
จำนวนช่องระบายน้ำ	1	ช่อง
ระดับธรณีบานระบายน้ำ	+39.20	เมตร (รทก.)

4) ทำนบกั้นน้ำเดิม

การก่อสร้างทำนบกั้นน้ำเดิมทางด้านเหนือน้ำ และทางด้านท้ายน้ำ กว้างด้านละ 42 เมตร ยาวด้านละ 68 เมตร จะทำหน้าที่ปิดลำน้ำ เพื่อบังคับให้น้ำไหลผ่านทางช่องลัดโดยออกแบบเป็นเขื่อนดินเนื้อเดียว (Homogenous Earthfill Dam) มีระดับสันทำนบกั้นน้ำเท่ากับระดับอาคารหัวงานสันทำนบกั้นน้ำ 6 เมตร พร้อมทั้งมีอาคารรับน้ำและระบายน้ำ มีจำนวนช่องระบายน้ำ 1 ช่อง และขนาดบานระบายน้ำ 2.4 X 2.4 เมตร

5) พื้นที่กันเขตก่อสร้าง

พื้นที่กันเขตก่อสร้าง จำนวน 203.13 ไร่ ประกอบด้วย พื้นที่ก่อสร้างอาคารบังคับน้ำและอาคารประกอบต่าง ๆ พื้นที่ก่อสร้างถนน พื้นที่ก่อสร้างสำนักงานโครงการ พร้อมบ้านพักเจ้าหน้าที่ควบคุมงานและบ้านพักคนงาน

6) ทางผ่านปลา (Fish Passage)

ออกแบบทางผ่านปลาเป็นชนิดขึ้นบันได (cover flow wire) ผสมกับแบบบ่อพัก (pool type) มีลักษณะเป็นร่องน้ำกว้าง 3.00 เมตร มีลักษณะเป็นรางคอนกรีตเสริมเหล็กความลาดเทประมาณ 1 : 40 จากระดับด้านเหนือน้ำไปสู่ระดับท้ายน้ำมีกำแพงขวางทิศทางการไหลของน้ำชะลอความเร็วการไหลและเกิดบ่อน้ำนิ่งเป็นช่วง ๆ เพื่อให้ปลาต้านท้ายน้ำกระโจนข้าม และพัก

ลักษณะการทำงานของอาคาร คือ การที่น้ำไหลตามความยาวของราง ผ่านกำแพงขวางประกอบด้วย การไหลแบบไหลลอดได้น้ำ (Orifice) โดยมีช่องลอดติดกับพื้นราง และการไหลข้ามช่องสันฝาย (Weir) โดยมีช่องฝายน้ำล้นที่ปรับขนาดได้ด้วยจำนวนแผ่นขวาง ตำแหน่งของช่องลอดและช่องสันฝายอยู่คนละฝั่งของกำแพง สลับกลับไปมาแผ่นต่อแผ่น ทำให้เกิดการไหลในสภาพที่เหมาะสมแก่การกระโจนข้าม กล่าวคือน้ำที่ไหลผ่านช่องสันฝายจะคอยช่วยปรับระดับผิวน้ำระหว่างแผ่นให้ใกล้เคียงกัน และน้ำที่ไหลผ่านช่องลอดจะช่วยให้เกิดการผลักดันให้ปลาลอยตัวขึ้นบนผิวน้ำ ในส่วนของทางออกด้านเหนือน้ำจะออกแบบให้มีบานเปิดควบคุม 2 ระดับ สำหรับกรณีที่ระดับน้ำเท่ากับระดับเก็บกัก และระดับน้ำลดต่ำกว่าระดับเก็บกักเล็กน้อย (0.30 เมตร) ส่วนในกรณีที่เกิดน้ำนองมากกว่าสันบานประตูระบายน้ำ ก็จะเปิดบานประตูระบายน้ำจนหมดเพื่อให้ น้ำไหลไปด้านท้ายเต็มที่ ปลาสามารถว่ายผ่านประตูระบายน้ำได้โดยตรง เพราะมีความต่างระดับน้ำน้อย ดังนั้นจึงจะหยุดการใช้งานทางผ่านปลาด้วยการปิดบานทางออกด้านเหนือน้ำทางผ่านปลา

7) ถนนเข้าห้วงงาน

ออกแบบเป็น asphaltic concrete ชนิด Double Surface Treatment หรือเป็นชนิด Single Surface Treatment มีผิวจราจรกว้าง 6.00 - 8.00 เมตร ไหลทาง 2 ข้าง กว้างข้างละ 1.00 เมตร

8) คันกันน้ำบริเวณเหนือน้ำและการเรียงหินกันการกัดเซาะด้านท้ายน้ำ

ดำเนินการเป็นการเรียงหินในกล่องลวดตาข่ายขนาด 2.00 x 1.00 x 0.50 เมตร มีน้ำหนักประมาณ 1.65 ตันต่อกล่อง จึงเป็นการเพิ่มความหนาแน่นและน้ำหนัก ความมั่นคงในการป้องกันการกัดเซาะ

1.5.2.2 พื้นที่รับประโยชน์และการบรรเทาปัญหาการขาดแคลนน้ำของโครงการ

1) พื้นที่รับประโยชน์

โครงการประตูระบายน้ำท่านางงามสามารถลดระดับน้ำให้พื้นที่เพาะปลูกที่อยู่บริเวณริมลำน้ำยมและลำน้ำสาขาที่อยู่ในระยะทดน้ำสามารถนำน้ำขึ้นไปใช้ประโยชน์ได้รวม 51,375 ไร่ ซึ่งทั้งหมดเป็นพื้นที่ทางฝั่งขวาของแม่น้ำยม (พื้นที่ฝั่งซ้ายของแม่น้ำยม ปัจจุบันมีโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษายมน่าน และมีการจัดสรรน้ำให้กับพื้นที่ดังกล่าวอยู่แล้ว) โดยสามารถสรุปความจุเก็บกักของแหล่งน้ำต่าง ๆ ที่อยู่ในระยะทดน้ำของประตูระบายน้ำท่านางงามในบริเวณพื้นที่รับประโยชน์มีพื้นที่ครอบคลุมใน 5 ตำบล ของอำเภอ บางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ดังตารางที่ 1.5-1 และ 1.5-2

ตารางที่ 1.5-1 ความจุเก็บกักของแหล่งน้ำต่าง ๆ ที่อยู่ในระยะท่อน้ำของโครงการประจักษ์นันทนาการ

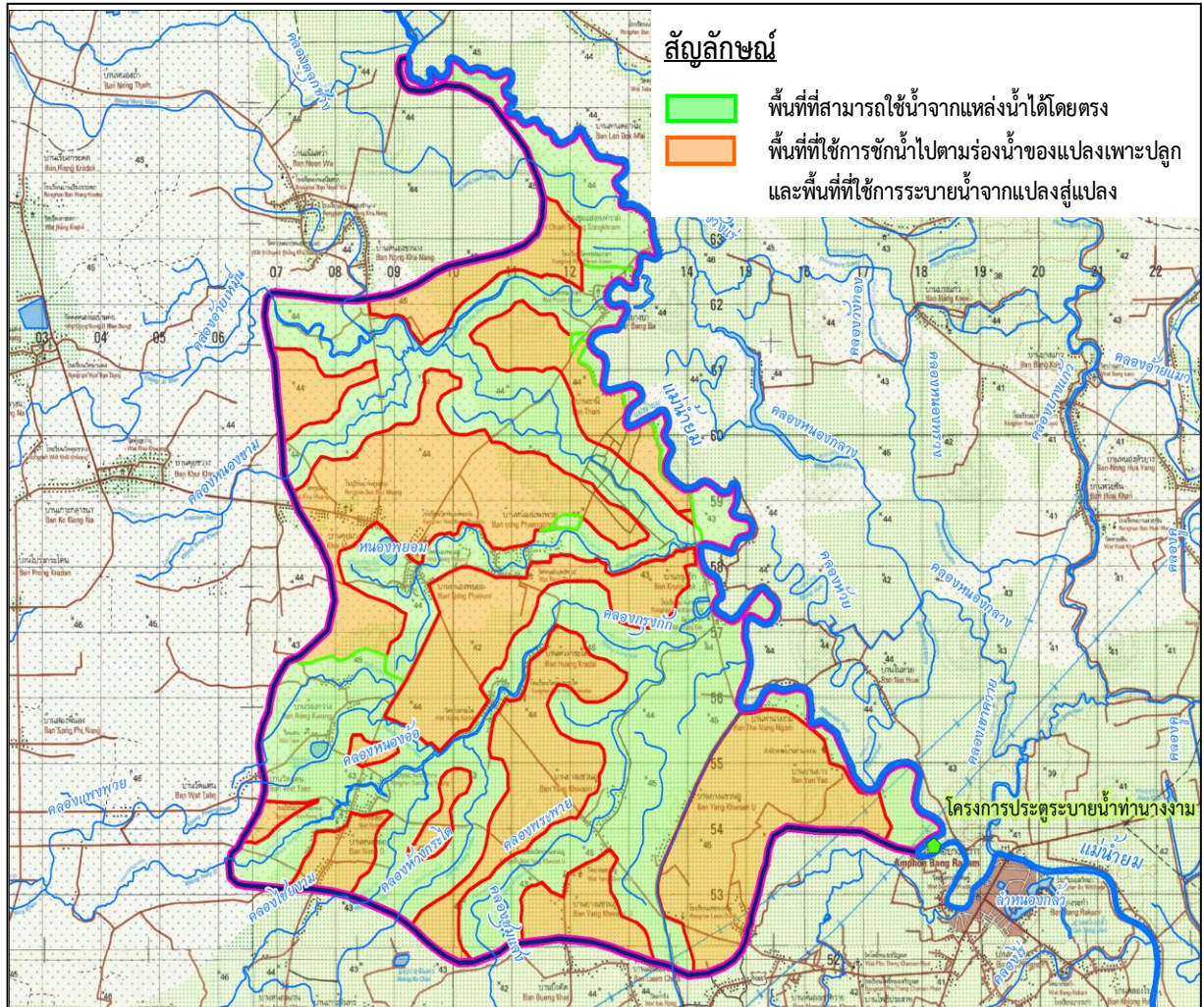
โครงการ อาคารบังคับน้ำ	แหล่งน้ำเก็บกักลำน้ำ/หนอง/บึง ที่อยู่ในระยะท่อน้ำของอาคารบังคับน้ำศักยภาพ	ปริมาณเก็บกักรวม (ล้าน ลบ.ม.)
ประจักษ์นันทนาการ ทำนบกั้นน้ำ	- คลองหนองขามและลำสาขาคองหนองใหญ่ และ ลำสาขารวมถึงบึงหนองใหญ่ คลองตลุกช้าง คลองอ้ายเหม็น และลำสาขาย่อย	0.49
	- คลองกรงกรัก คลองเก้งรัง คลองชุมแสง คลองไชยงาม คลองแพ่งพวย คลองพระพาย คลองห้วยกระได หนอง พยอม และลำสาขาย่อย	3.01
รวมปริมาณเก็บกัก		3.50

หมายเหตุ : ประจักษ์นันทนาการมีระดับเก็บกักที่ +39.0 เมตร (รทก.)

ตารางที่ 1.5-2 พื้นที่ศักยภาพการส่งน้ำฝั่งขวาของแม่น้ำยมที่อยู่ในระยะท่อน้ำเข้าลำน้ำสาขาของโครงการประจักษ์นันทนาการ

ลำดับที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละพื้นที่
1	ชุมแสงสงคราม	บางระกำ	พิษณุโลก	22,274	43.36
2	ทำนบกั้นน้ำ	บางระกำ	พิษณุโลก	8,855	17.24
3	คูยม่วง	บางระกำ	พิษณุโลก	8,726	16.98
4	บางระกำ	บางระกำ	พิษณุโลก	11,309	22.01
5	บึงกอก	บางระกำ	พิษณุโลก	210	0.41
รวม	5 ตำบล	1 อำเภอ	1 จังหวัด	51,375	100.00

พื้นที่ศักยภาพการส่งน้ำของประจักษ์นันทนาการ มีพื้นที่อยู่บริเวณฝั่งขวาของแม่น้ำยม ตั้งแต่บริเวณตำแหน่งประจักษ์นันทนาการ ไปจนถึงประจักษ์นันทนาการบ้านวังสะตือ ซึ่งเมื่อมีการก่อสร้างประจักษ์นันทนาการที่สามารถเก็บกักน้ำในลำน้ำยมที่ระดับ +39.00 เมตร (รทก.) นอกจากนี้ประจักษ์นันทนาการยังสามารถท่อน้ำเข้าสู่ลำน้ำสาขาในเขตพื้นที่รับประโยชน์ โดยในพื้นที่มีลำน้ำสาขาสายสำคัญ ได้แก่ คลองหนองขาม คลองแพ่งพวย คลองกรงกรัก คลองหนองอ้อ และได้จำแนกพื้นที่รับประโยชน์ของโครงการ เป็นพื้นที่ที่สามารถใช้น้ำจากแหล่งน้ำได้โดยตรง พื้นที่ที่ใช้การชักน้ำไปตามร่องน้ำของแปลงเพาะปลูก และพื้นที่ที่ใช้การระบายน้ำจากแปลงสู่แปลง ดังรูปที่ 1.5-2

หมายเหตุ : 1) พื้นที่ที่สามารถใช้น้ำจากแหล่งน้ำได้โดยตรง มีพื้นที่ 27,929 ไร่ (ร้อยละ 54.36 ของพื้นที่รับประโยชน์ทั้งหมด)
2) พื้นที่ที่ใช้การชักน้ำไปตามร่องน้ำของแปลงเพาะปลูกและพื้นที่ที่ใช้การระบายน้ำจากแปลงสู่แปลง มีพื้นที่ 23,446 ไร่ (ร้อยละ 45.64 ของพื้นที่รับประโยชน์ทั้งหมด)

รูปที่ 1.5-2 แสดงการจำแนกพื้นที่รับประโยชน์ของประตุน้ำทำนังงาม

ดังนั้นการพัฒนาโครงการประตุน้ำทำนังงาม จะทำให้มีปริมาณเก็บกักน้ำรวม 11.10 ล้านลูกบาศก์เมตร ประกอบด้วย ปริมาตรเก็บกักทั้งจากในแม่น้ำยม 7.60 ล้านลูกบาศก์เมตร และปริมาตรเก็บกักในลำน้ำสาขาและแหล่งน้ำที่สามารถทดอัดน้ำเข้าไปตามระดับเก็บกักได้อีก 3.50 ล้านลูกบาศก์เมตร สำหรับพื้นที่รับประโยชน์ของโครงการ 51,375 ไร่ เป็นการพิจารณาพื้นที่จากความสามารถในการทดอัดน้ำจากอาคารบังคับน้ำ โดยพิจารณาจากโครงข่ายแหล่งน้ำ - ลำน้ำสาขาต่าง ๆ ที่มีความสามารถในการเชื่อมโยงรับน้ำจากแม่น้ำยมทำให้สามารถเก็บกักน้ำที่ทุดขึ้นจากการเก็บกักน้ำของอาคารบังคับน้ำได้ร่วมกับการพิจารณาลักษณะความสูงของภูมิประเทศให้มีความแตกต่างกับระดับน้ำเก็บกักไม่เกิน 2 เมตร ซึ่งจะทำให้เกษตรกรสามารถสูบน้ำจากลำน้ำ - แหล่งน้ำที่มีการกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่ดังกล่าวขึ้นไปใช้ในแปลงเพาะปลูกได้ โดยสภาพลำน้ำและแหล่งน้ำที่อยู่ในบริเวณดังกล่าว ได้มีการพัฒนาชุดลอกลำน้ำสาขาสายต่าง ๆ ให้มีขนาดใหญ่และลึกขึ้นและมีความเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นพื้นที่รับประโยชน์ดังกล่าวจึงเป็นพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ทั้งจากการเก็บกักน้ำในแม่น้ำยมตลอดจนการเก็บกักน้ำในลำน้ำสาขาและแหล่งน้ำที่มีการกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่รับประโยชน์

1.6 ความก้าวหน้าการก่อสร้างโครงการ

ดำเนินการก่อสร้างประตูประบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กบานระบายชนิดประตูเหล็กโค้ง ขนาด 12.50 x 8.00 เมตร จำนวน 5 บาน ประสิทธิภาพการระบายน้ำ 1,833.70 ลูกบาศก์เมตร/วินาที งบประมาณทั้งสิ้น 515,000,000 บาท เริ่มการก่อสร้างในปี พ.ศ. 2562 - 2566 และก่อสร้างแล้วเสร็จในปี 2566 ซึ่งเริ่มเก็บกักน้ำเมื่อเดือนธันวาคม 2566 เพื่อให้สามารถส่งน้ำให้แก่พื้นที่รับประโยชน์ในปี 2567 ดังตารางที่ 1.6-1

ตารางที่ 1.6-1 แผนการดำเนินงานโครงการ

กิจกรรม	ระยะเวลา (ปี)	ปีงบประมาณ						
		ระยะเวลาดำเนินการที่อนุมัติไว้						
		ระยะก่อสร้าง						ระยะดำเนินการ
		2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567 - 2575
1. ประตูประบายน้ำหัวงานและอาคารประกอบ พื้นที่รับประโยชน์ 51, 375 ไร่ โครงการประตูประบายน้ำท่านางงาม ตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก	5				2562 - 2566			(100%)
2. ทำนดินปิดกั้นลำน้ำเดิม ทางด้านเหนือ น้ำ กว้าง 42 ม. ยาว 68 ม. ทางด้านท้ายน้ำ กว้าง 42 ม. ยาว 68 ม.	2				2564 - 2565		(100%)	
3. ทางผ่านปลา	2				2564 - 2565		(100%)	
4. ถนนเข้าหัวงาน	1						2566	(100%)
5. อาคารป้องกันการกัดเซาะ	3				2564 - 2566		(100%)	
6. การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขและติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	13			2563-2575				

■ แผนการดำเนินงาน ■ ผลการดำเนินงาน

ที่มา : สำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 3

รูปที่ 1.6-1 ความก้าวหน้าการก่อสร้างประตูระบายน้ำ

1.7 ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระยะดำเนินการ

1.7.1 ผลกระทบด้านบวก

- 1) ลักษณะภูมิประเทศ จะส่งผลให้ความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยจำกัดอยู่เฉพาะบริเวณโดยรอบ
- 2) อุทกวิทยาน้ำผิวดิน ช่วงฤดูแล้งจะดำเนินการระบายน้ำให้แก่พื้นที่ชลประทานและรักษาระบบนิเวศ จึงเป็นผลดีต่อพื้นที่ทำนน้ำของแม่น้ำยม
- 3) อุทกธรณีนํ้าใต้ดิน ระดับนํ้าใต้ดินบริเวณท้ายน้ำอาจเพิ่มขึ้น จะช่วยให้มีนํ้าใต้ดิน เพื่อการอุปโภคบริโภคได้มากขึ้น
- 4) พื้นที่ชุ่มน้ำ การกักเก็บน้ำในแม่น้ำยม และการทดน้ำเข้าลำน้ำสาขา จะช่วยให้แหล่งน้ำมีปริมาณน้ำเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะฤดูแล้ง ซึ่งปัจจุบันดินเงินแห้งขอด จึงเป็นการเพิ่มคุณค่าด้านการใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร และแหล่งทำการประมงของประชาชนในพื้นที่
- 5) สิ่งมีชีวิตในน้ำ การเก็บกักน้ำในลำน้ำแม่น้ำยม ทำให้นํ้าในลำน้ำตลอดปี เป็นการเพิ่มแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ คาดว่าจะมีผลผลิตสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นประมาณ 5.98 กก./ไร่
- 6) ระบบชลประทาน สามารถบรรเทาการขาดแคลนนํ้าบริเวณพื้นที่รับประโยชน์ 51,375 ไร่
- 7) เกษตรกรรมและปศุสัตว์ การมีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการเพาะปลูกพืชจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน โดยมีค่า CI เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 197.25 เป็นร้อยละ 200.68 ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก
- 8) การใช้นํ้า จะสามารถส่งนํ้าให้ พื้นที่รับประโยชน์ 51,375 ไร่ (30.36 ล้าน ลบ.ม./ปี) และสามารถจัดสรรนํ้า เพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำในฤดูแล้งได้ 0.84 ลบ.ม./วินาที หรือ 13.15 ล้านลบ.ม./ปี ซึ่งปัจจุบัน มีนํ้าน้อยหรือแทบไม่มีนํ้าเลย
- 9) การบริหารการใช้นํ้า บริเวณพื้นที่นี้จะไม่สามารถบริหารจัดการได้ ปริมาณน้ำหลากที่เกิดขึ้นจะยังอยู่ในแปลงเพาะปลูกและที่ลุ่มต่ำ ซึ่งจะระบายได้ก็ต่อเมื่อระดับน้ำในแม่น้ำยมลดลง ประตุระบายน้ำจะเป็นเครื่องมือในการช่วยบริหารจัดการน้ำหลากและน้ำแล้ง ฤดูแล้งสามารถควบคุมการระบายน้ำทั้งเพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำและการระบายน้ำให้กับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ/โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าด้านท้ายน้ำ ส่วนฤดูน้ำหลาก จะควบคุมระดับน้ำด้านเหนืออาคาร ช่วยชะลอปริมาณน้ำที่จะไหลไปสมทบในพื้นที่ตอนล่าง
- 10) การระบายน้ำและการบรรเทาอุทกภัย ช่วงฤดูแล้ง (พ.ย. - เม.ย.) จะมีการระบายน้ำให้กับผู้ใช้น้ำท้ายโครงการ รวม 7.09 ล้าน ลบ.ม. และระบายน้ำ เพื่อรักษาระบบนิเวศ ท้ายน้ำรวม 13.15 ล้าน ลบ.ม. และช่วงฤดูฝนโดยเฉพาะช่วงที่เกิดเหตุการณ์น้ำหลาก จะสามารถช่วยชะลอปริมาณน้ำหลากที่อยู่ในพื้นที่ด้านเหนืออาคารไม่ไหลหลากลงไปสมทบกับปริมาณน้ำหลากในพื้นที่ตอนล่าง
- 11) การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเก็บกักน้ำในแม่น้ำยม และลำน้ำสาขา เป็นการเพิ่มแหล่งที่อยู่อาศัยของปลาและส่งผลให้ผลผลิตปลาเพิ่มขึ้น และการระบายน้ำด้านท้ายน้ำทำให้แม่น้ำยมมีปริมาณน้ำสม่ำเสมอมากกว่าปัจจุบันที่มีน้ำน้อย และบางช่วงแห้งขอด จึงช่วยเอื้อประโยชน์ต่อการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่มากขึ้น
- 12) การใช้ประโยชน์ที่ดิน การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่รับประโยชน์ มีประสิทธิภาพการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น ลดต้นทุนการสูบน้ำ เนื่องจากมีน้ำพอเพียงต่อการเกษตร โดยมีค่า CI เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 197.25 เป็นร้อยละ 200.68
- 13) โรงงานอุตสาหกรรม การมีแหล่งน้ำต้นทุน จะทำการเกษตรได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะสนับสนุนให้มีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรมากขึ้น

14) การคมนาคมขนส่ง การคมนาคมทางบก การปรับปรุงและก่อสร้างถนนทางเข้าหัวงานจะทำให้การคมนาคมในพื้นที่สะดวกยิ่งขึ้น

15) การจัดการลุ่มน้ำ การกักเก็บน้ำในแม่น้ำยมเป็นการควบคุมปริมาณและการไหลของน้ำด้านท้ายน้ำให้สม่ำเสมอและสอดคล้องกับความต้องการใช้น้ำในทุกช่วงฤดูกาลได้มากขึ้น ซึ่งช่วยลดปัญหาการขาดแคลนน้ำและบรรเทาปัญหาอุทกภัย

16) เศรษฐกิจและสังคม

(ก) ในด้านเศรษฐกิจ อาชีพ และการผลิต การมีโครงการทำให้ประชาชนทั้งสองฝั่งแม่น้ำสามารถนำน้ำไปใช้ได้อย่างเท่าเทียมกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งสองฝั่งแม่น้ำ

(ข) สาธารณสุข บริการชุมชน และการจัดการสิ่งแวดล้อม การมีโครงการทำให้ประชาชนมีรายได้จากการผลิตมากขึ้น ลดความกังวลเรื่องน้ำอุปโภค ทำให้สภาพทางเศรษฐกิจและสภาพจิตใจดีขึ้น โอกาสในการดูแลสุขภาพสภาพมากขึ้น ทำให้สุขภาพอนามัยทั่วไปดีขึ้น

(ค) ศิลปะวัฒนธรรมและสุนทรียภาพ การมีโครงการทำให้ประชาชนมีน้ำใช้ในการเกษตรเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อรายได้ และคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้ประชาชนออกมาร่วมทำกิจกรรมที่ส่งเสริมศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ได้อย่างมีความสุข

(ง) ศักยภาพชุมชนและการมีส่วนร่วม มีการจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำในการจัดการ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในชุมชน และเสริมศักยภาพในการเพาะปลูกพืชให้กลุ่มเกษตรกรในชุมชน

17) สุขภาพอนามัย และการบริการสาธารณสุข

(ก) การได้รับพิษจากสารเคมีการเกษตร เกษตรกรมีรายได้จากการเกษตรเพิ่มขึ้น ทำให้สามารถซื้อเทคโนโลยีทางการเกษตรที่ปลอดภัยได้ โอกาสที่จะได้รับและสัมผัสกับสารเคมีทางการเกษตรลดลง

(ข) การแพร่ระบาดของพาหะนำโรค การมีแหล่งน้ำที่สะอาดเพิ่มขึ้น จะช่วยลดการแพร่กระจายของโรคต่าง ๆ ได้

(ค) สุขภาพจิตของประชาชน การมีโครงการทำให้เศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้น การว่างงาน และปัญหาทางด้านสังคมลดลง ส่งผลให้ประชาชนมีสุขภาพจิตดีขึ้น

(ง) ภาวะโภชนาการ ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจะสามารถเลือกซื้ออาหารที่ดีต่อสุขภาพ ทำให้ภาวะโภชนาการดีขึ้น

(จ) สถานบริการด้านสาธารณสุข ชุมชนมีเศรษฐกิจดีขึ้นจะทำให้มีความตระหนักด้านสุขภาพ จะช่วยลดภาระการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข

(ฉ) อนามัยสิ่งแวดล้อม การมีแหล่งน้ำเพิ่มขึ้นจะช่วยบรรเทาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ส่งผลให้สุขภาพอนามัยและสภาพแวดล้อมดีขึ้น

18) การท่องเที่ยว กีฬา แหล่งนันทนาการ และสุนทรียภาพ การปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณหัวงานและอาคารประกอบทำให้มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น

1.7.2 ผลกระทบด้านลบ

1) ทรัพยากรดิน จะทำให้ดินในพื้นที่รับประโยชน์มีความชุ่มชื้น และมีการใช้ประโยชน์จากดินเข้มข้นขึ้น มีการปลูกพืชเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง หากขาดการบำรุงรักษาที่ดีพอ หรือมีการใช้ปุ๋ยเคมีเฉพาะธาตุอาหารหลัก ทำให้ดินขาดธาตุอาหารรอง และจุลธาตุได้

2) ตะกอน การเพาะปลูกที่เพิ่มขึ้น จะเป็นการเปิดหน้าดินทำให้เกิดการชะล้างตะกอนดินลงสู่แหล่งน้ำเพิ่มขึ้นได้ แต่เนื่องจากพื้นที่ในเขตชลประทานของโครงการปัจจุบันเป็นพื้นที่เกษตรกรรมอยู่แล้ว ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) อุทกวิทยาน้ำผิวดิน ปริมาณน้ำท่าด้านท้ายน้ำลดลงจากเดิมเฉลี่ยร้อยละ 0.73 โดยลดลงในฤดูฝนร้อยละ 0.44 เนื่องจากการกักเก็บน้ำไว้ในลำน้ำและนำมาใช้ในฤดูแล้ง ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อย

4) สัตว์ป่า สัตว์ป่าได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของมนุษย์น้อย สามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อให้ดำรงชีวิตต่อไปได้ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อย

5) การจัดการน้ำเสียสิ่งปฏิกูล และขยะมูลฝอย

(ก) จะมีน้ำเสียเกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่สำนักงานและนักท่องเที่ยว (25 คน/วัน) รวม 7.05 ลบ.ม./วัน โดยน้ำเสียจะถูกรวบรวมลงสู่บ่อดักตะกอนและบ่อดักไขมัน ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

(ข) จะมีขยะมูลฝอยเกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่สำนักงานและนักท่องเที่ยว รวม 25.5 กก./วัน หรือ 9,307.5 กก./ปี ซึ่งจะถูกเก็บรวบรวมลงภาชนะรองรับและให้ องค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงามนำไปกำจัด ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6) สุขภาพอนามัย และการบริการสาธารณสุข

(ก) การได้รับพิษจากสารเคมีทางการเกษตร เกษตรกรจะทำการเพาะปลูกได้เพิ่มขึ้น จึงมีโอกาสดังกล่าวจะได้รับ และสัมผัสกับสารเคมีทางการเกษตรมากขึ้น

(ข) การแพร่ระบาดของพาหะนำโรค การมีแหล่งน้ำ และพื้นที่การเกษตรมากขึ้นจะส่งผลให้ความชุกชุมของสัตว์ และแมลงนำโรคเพิ่มขึ้น

(ค) สุขภาพจิตของประชาชน แรงงานต่างถิ่นเข้ามาทำงาน ประชากรหนาแน่นขึ้น ประชาชนในท้องถิ่นเครียดเพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

(ง) ภาวะโภชนาการ ประชาชนกินดีอยู่ดีขึ้นแต่ไม่ออกกำลังกาย ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

(จ) สถานบริการด้านสาธารณสุข มีแรงงานเข้ามาทำงานเพิ่มขึ้น ความต้องการด้านการแพทย์และสาธารณสุขจึงเพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อย

(ฉ) อนามัยสิ่งแวดล้อม หากจัดการด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมไม่ดี การมีน้ำเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้โรคจากน้ำเป็นสื่อและพาหะนำโรคเพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

1.8 แผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขและติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การก่อสร้างโครงการประตูประบายน้ำท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งผลกระทบทางบวกและทางลบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบทางลบที่ส่งผลให้เกิดความเสียหาย จะต้องมีการป้องกันแก้ไขหรือลดผลกระทบที่เกิดขึ้น จึงจำเป็นต้องมีแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขและติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ในการศึกษาได้เสนอแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขและแผนติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ดำเนินการตั้งแต่ปี 2563 – 2575 รวมระยะเวลา 13 ปี ดังสรุปในตารางที่ 1.8-1 ประกอบด้วย

1) แผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม	9	แผน
2) แผนปฏิบัติการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	11	แผน

ตารางที่ 1.8-1 สรุปแผนการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการประตูประบายน้ำท่านางงาม
อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก

แผนปฏิบัติการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ปีดำเนินการ												
		ระยะก่อสร้าง				ระยะดำเนินการ								
		2563	2564	2565	2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575
แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม														
1. แผนเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้าใจด้านการป้องกันแก้ไขและติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	สำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 3													
2. แผนการฟื้นฟูและจัดภูมิทัศน์บริเวณหัวงานประตูประบายน้ำเพื่อการท่องเที่ยว	สำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 3													
3. แผนการบริหารการใช้น้ำและองค์กรกลุ่มผู้ใช้น้ำ	โครงการชลประทานพิษณุโลก													
4. แผนป้องกันและติดตามการเฝ้าระวังโรคติดต่อที่มีน้ำและอาหารเป็นสื่อ	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิษณุโลก และสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 2													
5. แผนป้องกันและติดตามการเฝ้าระวังพาหะและโรคติดต่อโดยแมลง	สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 2													
6. แผนป้องกันและติดตามการเฝ้าระวังด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิษณุโลก													
7. แผนการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและการประมง	กรมประมง													
8. แผนการพัฒนาและป้องกันการเสื่อมโทรมของคุณภาพดิน	กรมพัฒนาที่ดิน													
9. แผนการพัฒนาและส่งเสริมการเกษตร	กรมส่งเสริมการเกษตร													
แผนปฏิบัติการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม														
1. แผนการติดตามตรวจสอบด้านสภาพภูมิอากาศและอุทกนิเวศวิทยา	ศูนย์อุทกวิทยาชลประทานภาคเหนือตอนล่าง													
2. แผนการติดตามตรวจสอบด้านอุทกวิทยาน้ำผิวดิน	ศูนย์อุทกวิทยาชลประทานภาคเหนือตอนล่าง													
3. แผนการติดตามตรวจสอบด้านคุณภาพน้ำผิวดิน	สำนักบริหารโครงการ													
4. แผนการติดตามตรวจสอบระดับน้ำใต้ดินและคุณภาพน้ำใต้ดิน	สำนักสำรวจด้านวิศวกรรมและธรณีวิทยา													
5. แผนการติดตามตรวจสอบด้านทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน	กรมพัฒนาที่ดิน													
6. แผนการติดตามตรวจสอบด้านการกักตุนและการตกตะกอน	ศูนย์อุทกวิทยาชลประทานภาคเหนือตอนล่าง													
7. แผนการติดตามตรวจสอบด้านนิเวศวิทยาทางน้ำและทรัพยากรการประมง	กรมประมง													
8. แผนการติดตามตรวจสอบด้านการเกษตรกรรม	กรมส่งเสริมการเกษตร													
9. แผนการติดตามตรวจสอบด้านสภาพเศรษฐกิจสังคม	สำนักบริหารโครงการ													
10. แผนการเฝ้าระวังความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิษณุโลก													
11. แผนการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และติดตามตรวจสอบผลกระทบ	สำนักบริหารโครงการ													